

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Provincia Avstriae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66816](#)

PROVINCIA
AVSTRIAE.

DE GUNT IN QUINTAEG AUSTRIÆ COLLEGIJS
SOCIJ DUCENTI CIRCITER & QUATTUORDECIM. IN VIENNENSÌ COLLEGIO SEX &
QUINQUAGINTA. IN PRAGENSÌ NOUEM & TRIGINTA: IN OLUMUCENSÌ QUATTUOR
& QUADRAGINTA. IN GRÆCENSÌ SEX CIR-
CITER & TRIGINTA. BRUNÆ Vnde QUADRAGINTA. AD SOCIE-
TATEM ACCESSERE TRIGINTA. DECESSERE DUO.

COLLEGIVM VIENNENSE.

FVIT HIC VIENNAE ANNUS PESTILENTIA FÆDUS, sed quæ
diuina prouidentia fuit, quamquam Gymnasio nō
nihil attulit cladis, è socijs tamen neminem abstulit.
Vigent in templo religionis studia. Vno Paschatis tē-
pore quattuor amplius hominum millia ad mysterio-
rum communionem accesserunt. E varijs hæresibus
quattuor & septuaginta ad catholicos transferunt. in
bis unus qui apud Lutheranos virginii annos conciona-
toris partes egerat, familiaq. præterea integra, cuius
paterfamilias diu se Catholicum simulauerat. Gratia-
rum reconciliationes tum inter coniuges & propin-
quos, tum inter alienos multæ sunt factæ, quæ quoniā
nihil præcipui continent, attingendæ potius quam com-
memorandæ fuerunt. sed in nonnullis, & si res ipsa
vulgaris, ratio tamen reconciliandi non omnino vul-
garis: duo cum mutuis inter se inimicitijs odijsq. fla-

H gra-

grarent; nec ullius auctoritate ad lenitatem pacemq.
traduci possent; Sacerdos è Societate rem tentans his
alterum verbis aggressus est. Quid si Christus, qui vi
ab æternis te vindicaret incendijs, acerbissime in cruce
necari non recusauit, si is inquam, ut huic ignosceres à
te peteret supplex, tu ne quo minus ignosceres, recusa-
res? Hic ille quasi hæsitans cum subsisteret, Pater pro-
nolutus ad genua, Atqui ego, inquit, Christi nomine
ut huic veniam des, supplex oro. hoc ille factò usque eo
emollitus est, ut ad omnia quæ pater iuberet parati-
mum se esse diceret. ita positis virinque armis firmata
pax est. Sed non minus in iuuandis animis, quos in frau-
dem humani generis hostis inducit, quam in corpori-
bus, quæ ille saepe exagitat laboradum fuit. Quo de ge-
nere illud accidit non minus auditu horrendum, quam
visu. Nam Dæmonū duodecim millia sexcenti ac quin
quaginta ex infirmissimo puellæ corpore pulsæ sunt.
Atque ut paulo altius tota res repetatur. In pago
quod Vienna distat passuum millibus octo, Virgo erat
Anna nomine, hæretica illa quidem, & ab hereticis
alii parentibus, sed tamen simplex & recta & suorum
imperio valde obsequens. Huic auia venefica erat, que
se malo Dæmoni multis iam annis ante denouerat.
hæc neptem suam Annam ut adoleuit, eidem humani
generis hosti pro veteri sua coniunctione despondit.
Eo non contenta, poma ad aspectum pulchra, plena ta-
men cantionibus ac veneficijs puellæ offert, simulque
astanti cuidam ut fidem daret (dæmonis erat) horta-
tur; cum illa initio recusaret, diris eam verberibus
ad id cōpulit. Haustis ijs, quas dixi rebus, vniuersum
puel-

puellæ corpus intumuit . hinc vehemens orta suspicio
puellæ dæmonis obsidione teneri , id quod postea decla-
rauit euëtus . distorquebat dæmon ora puellæ , oculorū
inuertebat aspectum , cumq. aqua benedicta oris tu-
moribus aspergeretur , in alias partes corporis emigra-
bat . cum caput occupauerat , lumen rationis sic obscur-
rabat , vt ea redderetur insana ; cum in oculis sedem ce-
perat , nono illi fulgore lucis ardebat ; vbi os & la-
bra obsederant , nigræ aut rubicundæ fabæ instar appa-
rebant . Venitur ad fugandos dæmones , venitur ad ex-
orcismos : qui cum initio nihil proficeret , permotus par-
rentis precibus Imperator filiam Viennam iubet ad-
duci , Episcopi q. cur & committi . Episcopus cum litter-
ris Imperatorijs ad Collegij Rectore venit , egitq. non
modo precibus verum etiam imperio , vt id oneris no-
stris susciperent : felicem enim rei exitum se sperare .
nostris & si exgre admodum rem tantam suis humeris
imparem susceperunt ; Episcopi tamen precibus aucto-
ritateq. compulsi . xv. Kal. Iulij ad expiandum spiri-
tus sancti templum aggrediuntur . Initio cum paucis
acta res est . placuit postea diuinæ sapientiæ , vt ad au-
res oculosq. multitudinis perueniret . nam dæmonum
vulnibus & inconditis vocibus , quibus modo porco-
rum grunnitus , modo ranarum coaxationes , modo vi-
tulorum boatus , modo alias aliarum bestiarum voces
imitabantur , est factum , vt res diutius latere non pos-
set . itaque tantus fuit repente concursus , quantus ad
celeberrima queque spectacula , vt necesse fuerit sa-
celli fores ad arcèdam vim multitudinis obsidere . Hic
cum dæmonum turba configitur , hic ad infirmandas

H 2 cal.

callidi hostis vires Christi cruce , alijsq. Ecclesia Catholicæ armis incumbitur. Inuidus hostis abstinere maledictis non poterat, ac præter cetera maledicta, quibus nostros homines onerabat, eos murium capita & nigros arietes appellabat, querebaturq. quod ubi viri nostri essent, suis conatibus artibusq. resisterent, ideoque nihil sibi fore gratius, quā si Iesuitas omnes, quot quot terrarum orbe dispersi sunt, ex uno patibulo pendentes aspiceret. Iubebatur crucē osculari puella, frequentibus hostibus atque horrendum in modum rugētibus. ea ratione fugabantur quotidie multi ; vt certis signis coactus exorcismis diabolus indicabat. Interim Auiā in urbem adiecta atque in custodiam inclusa, suis noctu carminibus alios in puellam dæmones puerat immittere; obieciet enim se ēi per tenebras interdumq. auis quædam tēterrīma in eius cubiculo exaudita est alarum plausu lucernæ lumen extingue. re. Sed cum diem nullum cessaretur ab exorcismis semperq. plurimi vt dixi spiritus abigeretur; tandem vi diuinorū verborū coactus malus dæmon, quot adhuc in eo corpore reliqui essent, indicare; duos rātū supereesse dicit. Magna erat omniū hominum expectatio, quorū sum res euaderet, hereticorum præsertim, qui, si res aliter ac cecidit, cecidisset, hoc vno contenti fore videbantur vt de catholicis triumpharent. Nostri tamen nec ieiunii nec precibus cessarunt vñquam ab eo implorare opem, qui quemadmodum id genus dæmonum ejiciatur, ostendit. Pridie itaque eius diei, qui assumptæ in cælum Deiparæ festus est, post horrendos clamores & horribiles ciuitatus, tandem dux ipse legionis excessit:

AVSTRIAE.

117

fit: puellamq. ita reliquit afflictam atque exanimata,
vulgo vt mortua putaretur. iacuit enim vita & v̄sibus de-
stituta horas circiter quattuor. consequenti vero no-
cte recreata, postridie, qui dies fuit B. Mariæ sacerd̄
suis expiata peccatis, ab Episcopo Viennensi, qui in
æde nostra vniuerso populo rem omnem exposuit,
Christi corpus accepit. Narravit postea puella pul-
cherrimum se uidisse virum nouo quodam splendore
lucis amictum, se se bono animo esse iubentem, fore
enim vt mox se ab omnium obsidione hostium libera-
ret. Quare postea reuocatis pristinis viribus, tum vo-
ta quædam Dei matri pro sua liberatione persoluit,
tum Deo dicatis virginibus se adiunxit. Dum manife-
stus hostis imbecillo fugatur è corpore, ille ipse obscu-
rus atque ignotus oculis corporis ex animorum sedi-
bus pulsus est. Vir quidam honestus cum exorcismis
interessebat, dæmones inusitatis quibusdam mugitibus
exsulantes, hominem in occipito leuiter verberarunt.
exterritus ille, ac ne quis se dæmon inuaderet pertime-
scens; confessim in ædem nostram ad confienda pec-
cata se proripit: deinde biduo triduoue sumpto ad re-
colenda peccata vita superioris, ea omnia diligenter
exposuit. Alius eodem modo ferebatur faciem leni-
ter tactus à stupris flagitijsque destitisse. denique vt
paucis multa complectar; ea res vna, vt multis fuit
occasio Catholicis bene Christianeq. viuendi, ita non
paucos permouit hæreticos, vt de alia vita & ratione,
aliamq. amplectenda religione sedulo cogitarint. Puel-
la Autia totius fons sceleris & origo, quamquam Dia-
boli erat illa quidem, & peccati iure, & sponsione vo-

H 3 ti man-

ii mancipium, tamen quæ infinita Dei bonitas est in extrema senectute resipuit, & dæmoni nuncio hæresiq. remisso, atrox ignis supplicium æquo & constanti animo tolerauit. Antequam ad supplicium raperetur, quo tempore nostri de dæmonis rescindenda pactione deq. mutatione religionis agebant; grauiter cum ea conquestus est Dæmon, quod eius causa exorcismis misere torquereatur; postea etiam tam dire in eam verbibus plagiisque desænijt, ut vibicibus foedata facies miserationem spectantiibus commoueret. Illud etiam è re Catholica gestum. hæretici cum ad Constantinopolitanum Patriarcham, quem à Summo Pont. alienum esse nouerant, præcipua suæ sectæ capita dedissent, isq. non modo ea non approbasset, verum etiam singula refutasset; nostri ad deterrendos hæreticos in lingua translata germanicam, ut confutata erant, in vulgus ediderunt. itaque ea nunc magno cum hæreticorum dedecore, tum Catholicorum bono terruntur. Auctæ præterea sunt Dei munere ac beneficiaria Viennensis Collegij fortunæ. nam B. Annae Monasterium, quod cuidam à consilijs Maximilianus derat Imperator; hoc anno ad nos, quibus reliqua eius bona Rodolphus possidenda concederat, quasi post liminio rediit. Id Monasterium cum, & amplius, & pluribus instructum sit ædibus, Societati opportunissimum est. Is qui eo cœnobio ab Imperatore donatus est sponte ad nos venit, nobisq. suum de Monasterio cedendo consilium exposuit; modo quædam ei resarcientur imperfæ, fieretq. ab Imperatore potestas. Suplices Imperatori libelli dati sunt, ab eoq. nō modo potestas.

vestas facta libenter, verum etiam vi in perpetuos co-
legij usus referretur, tributum.

PRAGENSE ET OLVMVCENSE

Pragae duo & viginti ad Ecclesiae redierunt obe-
dientiam. Scholæ post acceptam superiorem pesti-
lentiæ cladem, iuditores tamen numerat trecentos cir-
citer & sexaginta, in ijsq. nobiles multos. Prælectio-
nes adiectæ sunt tres, Casuum, Controuersiarum quæ-
sitionum, & Mathematicorū. Sub ferias B. Vincislai
data est tragœdia sane quā apparatissima de Achab,
& Iezabelis interitu. Conuictorum contubernium, &
Seminariū Pontificium alumnis & conuictoribus au-
ctum est. in altero septem & septuaginta, viginti in al-
tero numerantur. Ad excipiendos litterarum studio-
sos, qui rei familiaris inopia domicilio carent, certæ
sunt ædes, in eis adolescētes sexaginta versantur tam
incenso religionis amplificandæ studio, ut neminem in
suo numero patiātur, quem non ad idem catholicæ re-
ligionis studium suis colloquijs. altercationibusq. con-
uertant. Quattuordecim ex ijs, qui in hæresi vixerant
catholicorum ritu viuunt. Duo in ordinem Cistercien-
sium, tres in nostrum adsciti sunt. denique magnam de-
se illi opinionem apud omnes Regni proceres concita-
runt. In Ciuitate Pilsnensi duo de nostris multis men-
sibus versati sunt, eorumq. opera duodecim sese ad ca-
tholicos receperunt. In alio Bohemiæ oppido totidem
fuerunt è nostris. abegerunt ex eo Calvinianum mini-
strum, qui septemdecim iam annos rudes suis concio-
nibus

H 4 nibus

nibus deprauabat. Ex alijs quoq. pagis duo alij pseud
ministri magna incolarum gratulatione electi sunt. te-
stabantur seniores, cum primum catholica religio re-
uocata est, se omnes illas ceremonias ac religiones, quę
adhibebantur à nostris, ante annum quinquagesimum
coluisse. eoq. nomine Deo immortali gratulabantur.
Ex his senibus ætate iam affecta nonnulli intra sex ho-
ras è vita migrarunt. Quidam qui centesimum annum
exegerat curru vectus ad templum, vbi diuina myste-
ria percepit, clara voce Deo Opti. Max. coram multi-
tudine gratias egit, quod eius beneficio ad id tempus
reservatus esset, cum Catholicorum more communica-
re liceret. ea res qui præsentes aderant eorumque
permouit ut lacrimas non tenerent.

In Olumecensi Collegio eorum, qui Sacramen-
tis animos expiant, non exiguus est numerus. præter
auditores Gymnasij vno die Paschatis numerata sunt
confitentium tria circiter millia. communicatum duo
millia & quingenti. In Gymnasio nostro dant opera
fere sexcenti, pluresque darent, nisi metum attulisset
proxima pestilentia. Sodalitium Dei Matris num-
rat plus minus ducentos, ex eis nobiles principesque
complures. Medicus quidā cum vita cederet condi-
to testamento omnes fere fortunas suas, vnde paupe-
res perpetuo alantur, sodalitati legauit. E iuuentute,
que à nostris eruditur quattuor ad nos transferunt.
Aetæ sunt cum delectatione plausuq. de Iouiniano
Imp. comedix, quas lectissima spectatorum nobilita-
uit corona. Matrona quædā deserta ante annum quin-
tum & vigesimum, religione catholica, ad eam nostris
adiu-

adiutoribus se reduxit. Princeps etiā vir, qui septuaginta circiter natus annos sub vtraque semper specie communicarat, tandem superioris vitæ peccata confessus, sub vna tantum specie communicauit. Ad autem religionem reuocatus est alius, qui annum quadragesimum perstebat in hæresi. Is postea per id tempus, quo acerbissimam Christi necem communis parentis Ecclesia recolit, totum illud spatium, quod à Paraclete ad gloriosam Christi Anastasim interiectum est, sine cibo traduxit, monentiq. id nimium esse homini in religione tironi; respondebat, cum dæmonis causa cibis se se multas hebdomadas fraudasset, ne quaquam nimium videri debuisse, si id pusillum tempus Dei causa per inediam iejuniumque transigeret. præsertim quod iam animo fixum esset, benefacta, certa à Deo compensari mercede.

GRAECENSE COLLEGIVM, ET
Domus probationis.

P Reter ea, quæ in Græcensi Collegio domi sunt gesta, foris plurimis administrata sunt Sacra menta ereptiq. ab hæresibus mulieribus in his decem adolescentes insignes. Alij item duo præclaræ indolis adolescentes in Græcensi hæreticorum schola instituti, cum ad Societatis Gymnasium se translulissent, non ita multo post religionem Catholicam tanto studio complexi sunt, ut ab ea minis precibus diuelli non possent. eorum alter natu minor cum saepe à suis, ut à Catholicis descisceret, tentaretur, ingresso que balneum ve-

sti-

122 PROVINCIA

stimenta ne ad nos rediret erepta essent, seminudus ad Collegium profugit; quod cum domestici animaduerterent, re desperata vestimenta remittunt, atque ita exagitandi iuuenis finem faciunt. Nec vero natu major minus egregie restitit suis. saepe eum pater sollicitavit ad redditum, & vt liberius ageret, domi conclusum per haereticum doctorem, quem ad eam rem alium de euocauerat, conatus est disputatione conuellere. Sed eorum argumenta cum diu filius eluderet, ut primum data est fugiendi facultas, clam sine pallio per posticum ædium euolat ad Collegium. Alium, ubi diu blanditijs terroribus ve Lutheranus parens vrsisset tandem per fraudem in Turcarum fines amandat. ibi adolescens cum mensium aliquot spatio in famulatu fuisset, grauissimum in morbum incidit. erat apud eum Lutheranus minister, qui vt parenti persuaderet, vt ad se filium reuocaret, scripsit ad eum, Lutheranum esse factum: eo nuncio parens maxime delectatus filii reuocat: filius inscio patre clam de rerum suarum statu nostros consultit. retardabat a patre discessum matris subita valetudo, ne sua fuga morbi vim augeret. interim filius ad simulandum instructus, nequaquam a domesticis propinquisq. discessit. pater plane credere a Lutero filium esse, sed quo magis in sententia confirmetur, cum haereticorum doctore agit, vt in eorum synagoga filius papisticam, vt ille aiebat, perfidiā eiuret. assentiri se parenti simulai filius, sed ubi dicta dies aduenit, materq. è morbo illo decepsit, nihil cunctindum ratus ad Conuictorum Collegium parente inuito transfigit, ibi furentis patris nimis precibusque

con-

contemptis in Catholica religione magna cum progressionem virtutum perseverat. De Græcensi Collegio
hactenus: reliqua sunt communia.

Brunæ autem si magna ex parte Catholica religio labefactata est: tamen quæ Dei bonitas est, nō defuncti qui ad eluendas confessione maculas ventitent: numeratiq. sunt paschalibus ferijs amplius mille. Scholis præcipua religionis & pietatis est cura. Filij duo primarij cuiusdam viri, & si in heresi erant admodum confirmati, tamē cum a nostris magistris audissent, nefarium esse pridie eius diei, qui sanctis omnibus festus est carnes attingere, domum reuersi nulla ratione a parentibus adduci potuerunt, ut eo die carnibus vescerentur. eorum exemplo reliqua permota familia ab iisdem epulis temperauit. Mater pudore victa datum operam se recepit, vt in posterum, cum huiuscmodi ieuniorum dies inciderint, pisces pro carnis apponantur. De Noviis præter

vñitata ipsorum munera ardensque studium despiciendi sui nihil est quod litteris memoriaq. mandetur.

PRO.

